

Dosarul nr. 2rc-4/24
2-19107712-01-2rc-11012024

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – N. Lupașcu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Panov, I. Țurcan, V. Mihaila

DECIZIE

10 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
Judecători

Stela Procopciuc
Oxana Parfeni
Mariana Ursachi

examinând recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Biooptima”, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Întreprinderea Mixtă „Becor” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Biooptima”, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 06 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea de asigurare a acțiunii depusă de către Întreprinderea Mixtă „Becor” Societate cu Răspundere Limitată,

a constatat:

La 01 iulie 2019 ÎM „Becor” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Biooptima”, prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 8 331 134,64 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 521 066,17 lei și taxa de stat în mărime de 50 000 lei.

Prin hotărârea din 04 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Becor” SRL.

S-a încasat din contul SRL „Biooptima” în beneficiul ÎM „Becor” SRL suma de 8 330 734,64 lei cu titlu de datorie, suma de 521 066 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 50 000 de lei cu titlu de taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii, iar în total suma de 8 901 800 de lei.

În rest, pretențiile s-au respins ca fiind neîntemeiate.

La 18 februarie 2021, SRL „Biooptima” a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiate.

La 09 noiembrie 2021, SRL „Biooptima” a depus cerere de strămutare a cauzei la o altă instanță egală în grad.

Prin încheierea din 17 noiembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins cererea de strămutare depusă de SRL „Biooptima” și s-a remis cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Becor” SRL împotriva SRL „Biooptima” cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, pentru continuarea examinării la Curtea de Apel Chișinău.

La 25 noiembrie 2021, SRL „Biooptima” a depus cerere cu privire la explicarea încheierii Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2021.

Prin încheierea din 22 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins ca neîntemeiată cererea SRL „Biooptima” cu privire la explicarea încheierii de respingere a cererii strămutare a cauzei, soluționată prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2021.

La 23 decembrie 2021, SRL „Biooptima” a depus cerere de revizuire, prin care a solicitat casarea încheierii Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2021, cu strămutarea cauzei la o altă instanță egală în grad.

Prin încheierea din 16 februarie 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de SRL „Biooptima”.

La 18 februarie 2022, SRL „Biooptima” a depus cerere de explicare a încheierii Curții Supreme de Justiție din 16 februarie 2022.

Prin încheierea din 13 aprilie 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de SRL „Biooptima” cu privire la explicarea încheierii de respingere a cererii de revizuire, soluționată prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 16 februarie 2022.

La 15 aprilie 2022, SRL „Biooptima” a depus cerere de explicare a încheierii Curții Supreme de Justiție din 13 aprilie 2022, invocând prevederile art. 251 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea din 06 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Biooptima” cu privire la explicarea încheierii Curții Supreme de Justiție din 13 aprilie 2022.

La 30 septembrie 2022, SRL „Biooptima” a depus cerere de explicare a încheierii din 06 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție, invocând prevederile art. 251 din Codul de procedură civilă.

Prin încheierea din 14 decembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea depusă de SRL „Biooptima”, cu privire la explicarea încheierii din 06 iulie 2022 a Curții Supreme de Justiție.

La 14 decembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, ÎM „Becor” SRL, reprezentată de avocatul Alexandru Levinschi, a depus o cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

La 08 februarie 2023, prin intermediul poștei electronice, SRL „Biooptima” a depus o cerere de recuzare a judecătorilor Angela Braga și Viorica Mihaila.

Prin încheierea din 16 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea depusă de SRL „Biooptima”, privind recuzarea judecătorilor Curții de Apel Chișinău, Angela Braga și Viorica Mihaila.

Ulterior, la 05 aprilie 2023, SRL „Biooptim” a depus o cerere de recuzare a judecătorului Ana Panov.

Prin încheierea din 11 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea depusă de SRL „Biooptima” privind recuzarea judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ana Panov.

La 08 februarie 2023, SRL „Biooptima” a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 13 aprilie 2022 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea cererii de revizuire și casarea încheierii.

Prin încheierea din 26 iulie 2023 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de SRL „Biooptima” împotriva încheierii din 13 aprilie 2022 a Curții Supreme de Justiție.

La data de 11 august 2023 cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM „Becor” SRL împotriva SRL „Biooptima”, cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată a parvenit la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 06 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea ÎM „Becor” SRL, reprezentată de avocatul Alexandru Levinschi, privind aplicarea măsurilor de asigurare.

S-a aplicat sechestrul asupra mijloacelor bănești de pe conturi bancare și asupra numerarului din casierie, ce aparțin SRL „Biooptima” și asupra bunurilor mobile, imobile, ce aparțin SRL „Biooptima”, inclusiv cele care se află la alte persoane, în limita acțiunii, în sumă totală de 8 901 800 lei.

S-a interzis SRL „Biooptima” de a efectua decontări pe mijloacele bănești și achitări în numerar către terți, inclusiv către asociați, cu excepția efectuării plăților impozitelor, taxelor și plăților de salarii, până la examinarea cauzei în ordine de apel și executarea hotărârii.

La 11 septembrie 2023 și 12 septembrie 2023 SRL „Biooptima” a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 06 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii se limitează exclusiv la verificarea existenței temeiurilor ce ar prezuma o eventuală imposibilitate de executare a hotărârii. La aplicarea măsurii de asigurare instanța de apel urma să țină cont de prevederile art. 182 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

A menționat că, prin aplicarea măsurii de asigurare se blochează activitatea economică a întreprinderii și va suporta zilnic prejudicii materiale din motiv că conturile sunt blocate, SRL „Biooptima” fiind în imposibilitate să achite salariile angajaților, să efectueze achitări furnizorilor de produse farmaceutice sau să suporta alte cheltuieli curente ale întreprinderii.

Recurentul a invocat că încheierea instanței de apel este neîntemeiată, abuzivă, blocând activitatea economică a SRL „Biooptima”, facilitând ÎM „Becor”

SRL de a prelua patrimoniul recurenteii. De asemenea, nu s-a ținut cont de prevederile art. 176 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, fiind aplicat sechestrul anume pe bunurile care participă nemijlocit la activitatea comercială a recurenteii și creând un prejudiciu prin aducerea în incapacitatea de plată.

Prin urmare, consideră că prin aplicarea măsurii de asigurare față de SRL „Biooptima” instanța de apel nu a respectat în mod evident principiul proporționalității și echității din motiv că prin aplicarea măsurii de asigurare vor fi încălcate grav drepturile recurentului, or aceasta prevalează față de un presupus pericol de a nu fi executată o viitoare hotărâre judecătorească de încasare a datoriei invocate de intimată. Totodată, nu a fost demonstrat prin probe certe și pertinente faptul că prin neasigurarea acțiunii nu ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii, în cazul în care întreprinderea este viabilă, cererea de asigurare a acțiunii este neîntemeiată și urmând a fi respinsă.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs constată că Curtea de Apel Chișinău a emis încheierea la 06 septembrie 2023.

Cererea de recurs este depusă la 11 septembrie 2023, în termenul prevăzut de art. 425 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele cauzei, în raport cu argumentele invocate în recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele cauzei rezultă că, recurenta SRL „Biooptima” î-și exprimă dezacordul cu soluția expusă în încheierea din 06 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis cererea cu privire la asigurarea acțiunii depusă de ÎM „Becor” SRL, reprezentată de avocatul Alexandru Levinschi, prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești de pe conturile bancare și asupra numerarului din casierie, ce aparțin SRL „Biooptima” și asupra bunurilor mobile, imobile ce aparțin SRL „Biooptima”, inclusiv cele care se află la alte persoane, în limita valorii acțiunii, în sumă de 8 901 800 lei, s-a interzis SRL „Biooptima” de a efectua decontări de mijloace bănești și achitări în numerar către terți, inclusiv către asociați, cu excepția efectuării plăților impozitelor, taxelor și plăților de salarii, până la examinarea cauzei în ordine de apel și executarea hotărârii.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea din 06 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, întemeiată, legală, bazată pe aprecierea justă a circumstanțelor de fapt și aplicarea corectă a normelor de drept procedural, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă (1) în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a¹) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

(2) Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Prin prisma normelor de drept procedural citate, Completul de judecată remarcă corectitudinea concluziei Curții de Apel precum că, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face eventual imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În aceste condiții, instanța de recurs menționează că, măsurile de asigurare reprezintă o importantă garanție de protejare și reparare reală a drepturilor părților în litigiu.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoare hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate, precum și în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În același timp, potrivit art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Reieșind din prevederile art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Astfel, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri.

Instanța de recurs notează că asigurarea acțiunii civile este instituția de drept procesual civil care constă dintr-o serie de măsuri silită, temporare și urgente, ce pot fi aplicate de instanță, în cererea părții interesate, cu scopul de a asigura o bună finalitate a procesului civil, și anume, executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

Asigurarea acțiunii civile fără dubii reprezintă o imixtiune în drepturile uneia dintre părțile aflate în litigiu. Astfel, este necesar ca acest instrument, deși deosebit de util, să fie aplicat cu atenție pentru a evita ingerințe lipsite de necesitate sau chiar abuzive în drepturile celeilalte părți. Această sarcină, deși primar revine participanților aflați în litigiu - să nu înainteze cereri abuzive de asigurare a acțiunii - doar cu scopul de a crea prejudicii celeilalte părți, însă în final instanța de judecată apreciază necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

Intentând acțiunea, reclamantul are motive să creadă că pârâtul ar putea recurge sau a recurs deja la acțiuni care ar face imposibilă sau ar crea dificultăți la executarea silită a hotărârii judecătorești. Asemenea acțiuni s-ar putea materializa prin înstrăinarea bunurilor, scoaterea bunurilor în afara teritoriului companiei sau chiar distrugerea acestora. Pentru a evita asemenea consecințe, legiuitorul consacră instituția măsurilor de asigurare a acțiunii civile, în categoria cărora se include și aplicarea sechestrului.

Acționând injustiție, reclamantul urmărește în mod firesc obținerea unei hotărâri favorabile și valorificarea drepturilor recunoscute pe această cale. În intervalul dintre promovarea acțiunii și executarea hotărârii pot surveni unele împrejurări - obiective sau subiective, adesea care să determine dispariția sau distrugerea bunului dobândit prin hotărâre ori diminuarea activului patrimonial al debitorului.

Pentru a preîntâmpina asemenea situații nefavorabile pentru reclamantul de bună-credință, legiuitorul a pus la dispoziția acestuia mijloace de natură a indisponibiliza și conserva bunurile care formează obiectul litigiului. Prin asemenea mijloace se realizează asigurarea acțiunii civile.

Instanța de recurs notează că asigurarea acțiunii contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate și astfel constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective ale participanților la proces. Aceasta este una dintre garanțiile principale ale apărării drepturilor cetățenilor și persoanelor juridice. Aplicarea corectă a măsurilor de asigurare garantează executarea ulterioară a hotărârilor judecătorești.

Instituția asigurării acțiunii se manifestă printr-un șir de măsuri reglementate de art.175 din Codul de procedură civilă, măsuri care au două trăsături caracteristice, și anume: sunt temporare și urgente.

Caracterul urgent semnifică necesitatea soluționării cererii de asigurare cât mai rapid, precum și simplificarea procedurii de soluționare a acestei chestiuni. Natura temporară se explică prin limitarea acțiunii în timp a acestor măsuri, în

funcție de circumstanță, în ce moment a fost înaintată cererea de asigurare și dacă a fost sau nu satisfăcută acțiunea reclamantului.

Importanța acestei instituții constă în faptul, că prin aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, sunt apărate drepturile reclamantului în cazul în care pârâtul va acționa cu rea-credință sau când neaplicarea măsurilor de asigurare poate duce la imposibilitatea executării hotărârii.

Rezumând cele spuse, instanța de recurs menționează că nu în toate cazurile însuși faptul pronunțării hotărârii judecătorești garantează repararea reală a drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces, iar executarea reală a hotărârii de multe ori este posibilă doar datorită aplicării oportune și adecvate a măsurilor de asigurare. Astfel, pentru a admite solicitarea participantului și a aplica măsura de asigurare, instanța urmează să verifice dacă sunt suficiente probe și argumente că aplicarea măsurilor de asigurare corespunde scopului prevăzut de lege, adică să asigure executarea efectivă a unei viitoare hotărâri și că măsura solicitată este în concordanță cu obiectul acțiunii.

ÎM „Becor” SRL a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile, pe mijloacele bănești ale SRL „Biooptima”, în limita valorii pretențiilor din acțiune și dispuse spre încasare de instanța de nivelul unu.

Conform prevederilor art. 175 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept să pună sechestrul pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acțiunii, Colegiul constată că această instituție este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri. În sensul normelor enunțate este de înțeles că instanța urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul și temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părților interesate, precum și în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și

obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Intimatul argumentează necesitatea aplicării măsurilor de asigurare prin comportamentul pârâtului privind neonorarea obligațiilor de a stinge datoria în mărime de peste opt milioane de lei, că tergiversează intenționat examinarea cauzei, că bunurile debitorului nu acoperă creanțele și că acestea ar putea fi înstrăinate pe parcursul examinării cauzei în apel, tergiversarea căreia are loc din cauza acțiunilor apelantului, motiv din care consideră că aceste acțiuni se întreprind anume pentru a nu fi executată o eventuală decizie de menținere a hotărârii instanței de nivelul unu.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la etapa dezbaterilor judiciare în instanța de apel din februarie 2021 apelantul/recurent a înaintat mai multe cereri și demersuri și anume: cereri privind recuzarea completului de judecată, cereri de strămutare a examinării cauzei, cereri de revizuire și explicare a încheierilor de respingere a strămutării cauzei dezbaterile judiciare nefiind începute nici până la momentul actual.

Completul de judecată consideră că prin aceste cereri apelantul/recurent întreprinde acțiuni, care duc la tergiversarea examinării cauzei și apare o bănuială rezonabilă că ultimul intenționează să înstrăineze bunurile ce-i aparțin, pentru a nu executa o eventuală hotărâre judecătorească definitivă emisă în defavoarea sa.

În opinia instanței de recurs, reieșind din comportamentul apelantului, apar dubii rezonabile că există riscul ca o eventuală hotărâre judecătorească de admitere a acțiunii să fie imposibilă de executat sau că până la devenirea definitivă și irevocabilă a unei hotărâri de admitere a acțiunii apelantul ar putea înstrăina bunurile mobile și imobile ce îi aparțin cu drept de proprietate, în consecință, va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Solicitantul aplicării măsurilor de asigurare a invocat starea financiară precară a SRL „Biooptima”, care nu sunt acoperite de valoarea bunurilor, mijloacelor circulante (stocuri de marfă), mijloacelor bănești disponibile, prezentând în acest sens informații publicate de Biroul Național de Statistică.

Prin urmare se deduce cert că neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii.

Nu poate fi reținut argumentul recurentei, precum că prin aplicarea măsurii de asigurare se blochează activitatea economică a întreprinderii și va suporta zilnic prejudicii materiale din motiv că conturile sunt blocate, SRL „Biooptima” fiind în imposibilitate să achite salariile angajaților, să efectueze achitări furnizorilor de produse farmaceutice sau să suporta alte cheltuieli curente ale întreprinderii, ori aplicarea măsurilor de asigurare nu poate fi apreciată drept o executare silită, ci reprezintă doar o modalitate de asigurare a acțiunii.

Totodată, Completul de judecată menționează că instanța de apel, în actul judecătorec a dispus de a permite SRL „Biooptima” de a efectua plățile impozitelor, taxelor și plăților salariale până la examinarea cauzei în ordine de apel și executare hotărârii.

În concluzie, Completul de judecată reține că, Curtea de Apel Chișinău corect a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare depusă de către ÎM „Becor” SRL, reprezentată de avocatul Alexandru Levinschi, fiind verificat raționalitatea și

temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; existența periculum in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Cu referire la argumentele recurentului ce țin de inițierea cauzelor penale pe marginea acțiunilor ilicite ale fostului administrator al SRL „Biooptima”, acestea nu țin de obiectul prezentei cereri de asigurare a acțiunii și nu urmează a fi verificate.

Prin prisma art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă instanța de recurs nu administrează și nu se analizează noi probe.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este legală, iar argumentele invocate în recurentă sunt neîntemeiate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de menține încheierea recurată.

Din considerentele menționate și având în vedere că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, iar încheierea din 06 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost emisă cu respectarea normelor de drept procedural și material, Completul de judecată ajunge la concluzia respingerii recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Biooptima” și menținerii încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. (a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Biooptima”.

Se menține încheierea din 06 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea Mixtă „Becor” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Biooptima”, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi